

Svensk författningssamling

Lag om ändring i tullbefogenhetslagen (2024:710)

Utfärdad den 30 april 2026

SFS 2026:429

Publicerad
den 1 maj 2026

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 7 kap. 1 och 8 §§, 8 kap. 2 § och 9 kap. 1 § tullbefogenhetslagen (2024:710) ska ha följande lydelse.

7 kap.

1 § En tulltjänsteman får i vissa fall kroppsvisitera och göra ytlig kroppsbesiktning av en person som i direkt samband med inresa till eller utresa ur landet uppehåller sig

- i trakterna vid Sveriges landgräns eller kuster,
- i närheten av eller inom en flygplats, eller något annat område som har direkt förbindelse med utlandet.

En kroppsvisitation och en ytlig kroppsbesiktning får bara göras om det finns anledning att anta att personen har med sig egendom som kan komma att tas i beslag på grund av

1. brott mot lagen (2000:1225) om straff för smuggling, eller
2. sådana brott mot narkotikastrafflagen (1968:64), vapenlagen (2026:408) eller lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor som avses i 8 kap. 2 § denna lag.

Urinprov får tas om provet kan antas ha betydelse för misstanke om narkotikasmuggling och den enskilde godtar det. Det är inte tillåtet att hålla kvar någon för urinprovstagning.

8 § En tulltjänsteman som särskilt förordnats för uppgiften får, när det gäller en försändelse som kommer från ett annat land, besluta att försändelsen ska hållas kvar av befodringsföretaget (postspärr), om

1. det finns anledning att anta att försändelsen innehåller något av följande som kan komma att tas i beslag enligt bestämmelserna i 8 kap.:

- a) narkotika,
- b) skjutvapen, ammunition eller ljuddämpare som avses i vapenlagen (2026:408),
- c) sådana vapen eller andra föremål som anges i 1 kap. 4 § vapenlagen, eller
- d) sådana explosiva varor som avses i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor, och

2. det är nödvändigt för att beslag ska kunna ske.

Ett beslut om postspärr ska vara skriftligt och gälla en viss tid. Tiden får inte bestämmas längre än nödvändigt och får vara högst en månad, från den dag då beslutet delgavs befodringsföretaget. Beslutet får verkställas omedel-

¹ Prop. 2025/26:141, bet. 2025/26:JuU10, rskr. 2025/26:232.

bart, men ska snarast prövas av chefen för Tullverket eller chefen för Tullverkets rättsavdelning. Om det inte längre finns skäl för en postspärr ska beslutet hävas.

8 kap.

2 § Tullverkets direkta brottsbekämpning omfattar även brott som anges i andra stycket, om misstanken uppkommit

1. i samband med att Tullverket utreder brott som anges i denna lag,
2. i samband med att Tullverket genomför en kontroll, eller
3. när en tulltjänsteman har vidtagit åtgärder enligt 6–10 §§ eller 15–20 §§ eller 7 kap. 1, 2, 4 eller 8 §.

De brott som avses är brott

1. enligt 3 § lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott,
2. enligt 1–3 b §§ narkotikastrafflagen (1968:64),
3. enligt 3 eller 3 a § lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel,
4. enligt 4 § lagen (1988:254) om förbud beträffande knivar och andra farliga föremål,
5. enligt 18 kap. 1 eller 2 §, 5 § första stycket första meningen eller 6 § första stycket första meningen vapenlagen (2026:408),
6. avseende innehav av hälsofarliga varor enligt 3 § första stycket 7 och 4 § lagen (1999:42) om förbud mot vissa hälsofarliga varor, och
7. enligt 29 § andra stycket 2 eller 29 a § lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

9 kap.

1 § I mål om brott får talan föras av särskilt förordnade befattningshavare vid Tullverket (tullåklagare) om det är uppenbart att brottets straffvärde svarar mot böter och att brottet inte ska föranleda någon annan påföljd och det är fråga om

1. brott som anges i 8 kap. 1 § 1–11 och 8 kap. 2 § andra stycket 1,
2. innehav eller bruk av narkotika enligt 2 § narkotikastrafflagen (1968:64),
3. innehav av dopningsmedel enligt 3 § lagen (1991:1969) om förbud mot vissa dopningsmedel,
4. innehav av hälsofarliga varor enligt 4 § lagen (1999:42) om förbud mot vissa hälsofarliga varor, eller
5. brott enligt 18 kap. 1 § andra och tredje styckena, 5 § första stycket första meningen eller 6 § första stycket första meningen vapenlagen (2026:408) eller 29 § andra stycket 2 lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

En tullåklagare ska tillämpa det som föreskrivs om förundersökning, åtal och åtalsunderlåtelse och om allmän åklagares befogenheter och skyldigheter i övrigt. Om saken inte är enkel, eller om det annars behövs av särskilda skäl, ska ärendet överlämnas till allmän åklagare.

Denna lag träder i kraft den 1 juni 2026.

På regeringens vägnar

NIKLAS WYKMAN

Annica Svedberg
(Finansdepartementet)